

Ivan David: Brusel v corona-krizi selhal, proto navrhuje eurohujerši více Bruselu

- CZ24 News | 8. dubna 2020

EU: Bývalý belgický premiér a expředseda probruselské liberální frakce ALDE Guy Verhofstadt (nyní RENEW) v souvislosti s epidemií koronaviru považuje za nejnebezpečnější element znovuoživení národních zájmů evropský států. Ve svém článku uznal, že Brusel při řešení koronakrizy selhal. Jeho „recept“ na řešení ale lze shrnout slovy „více Bruselu“. Prominentní politik frakce Renew Europe, v níž zasedají i europoslanci za vládní ANO, navrhuje zřídit evropský mechanismus rychlé reakce na zdravotní krizi. „Jádrem takového mechanismu by měla být jediná Evropská agentura pro zdraví, která by byla řádně financována a měla mandát jednat. Agentura, která by dělala více než jen „koordinaci“ národního úsilí, ale která by byla schopna přijmout všechna nouzová opatření k zajištění bezpečnosti Evropanů, včetně sdružování léků a nemocničního vybavení a dočasného uzavření (částečného nebo úplného) našich hranic.“ napsal Verhofstadt v Euroactivu.

Přední profederalistický europoslanec vidí jako lék na selhání Bruselu více bruselských „koryt“. Chce zavést další unijní úřad, v němž tisíce dobře placených eurokratů překládají papíry z jednoho šuplíku do druhého. A občas předloží Radě a Evropskému parlamentu nějaký návrh právního předpisu, který by členským státům a jejich občanům ukládal další povinnosti. To je totiž náplň práce každého úřadu nebo agentury EU.

Na Verhofstadtově návrhu mě však nejvíce děsí, že by jím navrhovaná agentura měla dělat více než jen „koordinaci“ národního úsilí. Podle Smlouvy o EU a o fungování EU je zdravotnictví ve výhradní pravomoci členských států. EU může podle platného znění opravdu jen koordinovat úsilí vlád členských zemí. Verhofstadt navrhuje změnu, ke které by byla nutná změna zakládacích smluv. Takovou agenturu nelze zřídit prostou směrnicí nebo nařízením EU. A změnu smluv takového rozsahu by musely odsouhlasit i národní parlamenty nebo občané v referendech.

Návrh je naprosto absurdní. Evropské komisi trvalo mnoho týdnů, než si všimla, že COVID-19 v EU zabíjí tisíce lidí denně. Zatímco se některé vlády členských států snažily problém operativně řešit – mimo jiné uzavřením hranic, Komise nadále zcela proti smyslu boje s nákazou vyhrožovala vládám za uzavření hranic sankcemi. Postup epidemie napříč kontinentem se podařilo zpomalit právě i díky uzavírání hranic států, které Brusel zpočátku tolik kritizoval. Na tom je vidět, že eurokratům žádná taková další pravomoc v zájmu ochrany obyvatel EU předána nesmí být.

Za naprosto nepřijatelné považuji, že by nějaký centralizovaný bruselský úřad měl rozhodovat o rozdělení roušek, léků a dalšího vybavení mezi členské státy. Umím si živě představit, že by pro Čechy a Moravany žádné roušky ani léky nezbyly. Nejen proto, že tradičně odporujeme hloupým nápadům jako je přerozdělování migrantů. Ale hlavně proto, že Brusel ve skutečnosti funguje pod taktovkou Berlína. V přímém přenosu to můžeme vidět i při sledování hádek o vydání eurobondů, které by mohly pomoci chudším a koronavirem více postiženým zemím. Německo je úspěšně blokuje, protože by muselo trochu více zaplatit a německé obří banky by o hodně méně vydělaly. Roušky a léky by šly přednostně do Německa. Něco asi do Belgie, když už tam sídlí většina euroaparátu. Pak možná něco do Francie, která je druhým motorem evropské integrace. A naši lidé a jejich potřeby by byly až někde na konci řady.

Považuji za naprosto nepřijatelné, aby další pravomoci byly svěřovány někomu, kdo nezvládl použít ani ty, co má. Bránil někdo předsedkyni Evropské komise Ursule von der Leyenové nebo komisařce pro zdraví Atelle Kyriakides, aby zvedly telefon a obvolaly předsedy vlád s dotazem, jestli jejich země

na boj s COVID-19 něco nepotřebují? Hovor od těchto dvou dam by sekretářky kteréhokoli předsedy vlády v jakékoli členské zemi premiérovi okamžitě a přednostně přepojily. Proč se ani jedna z nich nenamáhala zeptat vlád koronavirem postižených členských zemí, čím by jim Evropská komise nebo EU jako celek mohly pomoci? Místo toho, aby „peskovaly“ vlády, které se snaží o své občany postarat jak umí. Von der Leyenová později přiznala, že rozsah problému Komise podcenila, protože to nejsou odborníci. A v tom to právě je. Neodborníkům žádné pravomoci do rukou nepatří. Když ani vystudovaná lékařka jako von der Leyenová v zahleděnosti do Zeleného údělu nepochopí, že epidemie je zatracený problém, tak co můžeme čekat od běžných eurokratů, jejichž kvalifikace zpravidla spočívá jen ve znalosti práva EU?

V zemědělském výboru Evropského parlamentu jsem mnohokrát viděl, že oni problémy posuzují z nadoblačných výšin globálního nebo celounijního trhu. Problémy zemědělců a zájmy občanů jednotlivých států jsou jim lhostejné. Občas dokáží vypustit z úst neuvěřitelné věci. Třeba, když jsme projednávali dopady obchodních dohod, tak se úředníci „překvapeně“ divili, proč by měly vadit dovozy desítek milionů tun hovězího masa z druhé strany zeměkoule.

Verhofstadt - možná nechtěně - ukázal, o co ve skutečnosti stoupencům těsnější evropské integrace jde. Že je nezajímají řešení nejlepší pro lidi. Jim jde jen a pouze o soustředění co největší moci v Bruselu. Začínám být přesvědčen, že kdyby v Evropě došlo k velkému zemětřesení nebo výbuchu sopky, tak tento europoslanec bude schopen navrhnout zřízení Agentury EU proti nepříznivým změnám zemské kůry. A tvrdit, že to zabrání jakékoli další přírodní pohromě.

MUDr. Ivan David Europoslanec SPD